

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 61114-11-17 X נ X

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מירב אליהו**תובע פלוני****ע"י ב"כ עו"ד אמיר שי**

נגד

נתבעת פלונית**ע"י ב"כ עו"ד רויטל מגל**

מיני-רציו:

* ביהמ"ש קיבל את תביעת האב להפחתת שיעור המזונות נוכח שינוי משמעותי במצבו הכלכלי ונוכח הלכת בע"מ 919/15. תביעות האם להגדלת שיעור המזונות ולאפטרופסות בלעדית של האם באשר לטיפולים רגשיים עבור הקטינים – נדחו.

* משפחה – מזונות ילדים – שינוי פסק-דין

* משפחה – מזונות ילדים – הסכם בעניין שיעור המזונות

* משפחה – מזונות ילדים – בעקבות בעמ 919/15

* כשרות משפטית ואפטרופסות – אפטרופוס – הורים

תביעה להפחתת מזונות שני קטינים שנקבעו בהסכם, שהוגשה על ידי האב נוכח שינוי נסיבות משמעותי במצבו הכלכלי (הרעה במצבו לעומת שיפור אצל האם) ונוכח שינוי ההלכה בעקבות בע"מ 919/15 ומנגד, תביעות האם, להגדלת שיעור המזונות (תביעה עצמאית של קטינים) ותביעה לאפטרופסות בלעדית של האם באשר לטיפולים רגשיים עבור הקטינים. רקע: הקטינים מעל גיל 6. עפ"י ההסכם המשמורת על הקטינים בידי האם כשלאב זמני שהות נרחבים (פעמיים בשבוע ומידי סופשבוע שני עד ליום ראשון, כולל לינה). המזונות עבור **שני הקטינים** עומדים כיום על **4200 ש"ח לחודש** פלוס מחציות.

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את תביעת האב ודחה את תביעות האם מהטעמים הבאים:

כידוע, פסק דין למזונות אינו יוצר מחסום מפני התדיינויות חוזרות, ניתן לחזור ולפנות מעת לעת לביהמ"ש לשנותו או לשנות את החיובים הקבועים בו, בכפוף להוכחת התנאי המפורש כי חל שינוי נסיבות מהותי, שלא ניתן היה לצפות מראש במעמד מתן פסק הדין, המצדיק שינוי הקביעה המקורית.

שינוי שיעור המזונות ייעשה לא באופן תכוף ובהתקיים שלושה תנאים מצטברים: האחד, לא יהא צודק להשאיר את פסק הדין על כנו בעקבות שינוי הנסיבות המהותי; השני, הצדדים הותירו מראש פתח לשינוי נסיבות, במפורש או מכללא; השלישי, מבקש השינוי פעל בתום לב.

טעם נוסף לשינוי נסיבות משמעותי הוא שינוי ההלכה הנוהגת בהתאם לפסק הדין בעניין בע"מ 919/15. לעניין זה נקבע בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17, כי הלכת 919/15 לא תשמש כעילה יחידה לשינוי הנסיבות, אלא אך ורק באם יוכח ראשית דבר, שינוי נסיבות עובדתי אשר ביהמ"ש יסבור כי יש בו להצדיק את שינוי שיעור המזונות הוא יסיף ויבחן לצורך אומדנם גם את השפעת הלכת 919/15 על שיעור המזונות. בחינת שינוי הנסיבות העובדתי תעשה, מחד, באופן קפדני פחות, ומאידך, תוך הקפדה על דרישת תום ליבו של המבקש.

ככלל, בעניין בע"מ 919/15 נדונה סוגיית חלוקת נטל חיוב המזונות בין הורים יהודים במקרה של משמורת משותפת. בענייננו קיימת חלוקת זמנים נרחבת העולה כדי משמורת משותפת. בפסק הדין נקבע כי "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה". בהתאם לפסיקה הלכה זו לא סויגה רק למקרים של משמורת פיזית משותפת והורים בעלי יכולת כלכלית שווה. כן נקבע בפסיקה, כי יש ליישם את ההלכה גם על הליכים שהיו תלויים ועומדים בעת שניתן בע"מ 919/15 וזאת כפי שבנסיבות בנדון.

במקרה דנא הוכחו הטעמים להידרש לתביעת האיש להפחתת שיעור המזונות נוכח שינוי בשיעור הכנסות החדשי באופן משמעותי ומהותי, שכן **השתכרותו פחתה במחצית (מסך של 15,000 – 18,000 ₪ נטו לחודש לסך של כ-8,000 ₪)**. לא זו אף זו. אין מדובר בשינוי זמני, שכן השינוי כאמור שורר מזה כ-4 שנים, כאשר מדובר בתובע כבן 47 שנים.

האם משתכרת במוצע סך של 6,000 ₪ נטו לחודש ולאחר שתעבור את בחינת ההתמחות צפוי כי תשתכר יותר. אין מדובר בנסיבה מפתיעה שלא היתה ידועה למי מהם. לפיכך – אין מדובר בשינוי נסיבות משמעותי.

עוד הוכח כי אין בבעלות שני הצדדים נכסי מקרקעין או נכסי מקרקעין מניבים.

בכל הנוגע לטענות שני הצדדים בדבר פגיעה בהשתכרותם בתקופת החירום – בגין מגיפת הקורונה נקבע כי אין בהן כדי להשליך על קביעת שיעור מזונות הקטינים, שכן לא ניתן בנקודת זמן זו, לאמור את הנזק הכלכלי שנגרם לצדדים בשל משבר הקורונה, ככל שנגרם, ובוודאי שלא ניתן להסתמך על מצב זמני קצר יחסית של כחודשיים לערך ולהביא להפחתה בגובה שיעור המזונות או להגדלתו. בחינת התביעות נעשית בראי הראיות שנשמעו בפני ביהמ"ש. הטענות בדבר הנזק הכלכלי שגרם משבר הקורונה ראוי שייבחנו לאורך שנה שלמה ולאורך השנים הבאות ולא באופן נקודתי לעת הזו, לקראת סיומו של המשבר.

משנקבע כי אכן מתקיים שינוי נסיבות משמעותי ביכולתו הכלכלית של האב הרי שיש להידרש לשיעור המזונות הראוי עבור שני הקטינים ולצורך אומדנם יש לבחון גם את השפעת הלכת 919/15 על שיעור המזונות (משנדחו טענות האם בדבר העדר תום לב של האב).

לשם כך, וכאמור בעמ"ש 14612-10-16 יש להידרש ל 4 קריטריונים: א. צרכי הקטינים – גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; צרכים שאינם תלויי שהות; צרכים והוצאות חריגות, ללא הבחנה בין צרכים הכרחיים ללא הכרחיים; ב. יכולותיהם הכלכליות של ההורים – מכלל המקורות שעומדים לרשותם; ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החריגים; ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון המכוון

לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון בעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

צרכי הקטינים כולל מדור והוצאות מדור הועמדו על סך כולל של 8,200 ₪ לחודש לשני הקטינים (3,200 ₪ מזונות + 3,400 ₪ מדור + 1,600 ₪ הוצאות מדור); הכנסות הצדדים לצורך חישוב מזונות הקטינים הינן 6,000 ₪ (הכנסת האם) ו-8,000 ₪ (הכנסת האב). היחס בין ההכנסות הינו אפוא 43% (האם) – 57% (האב); הקטינים שוהים עם האם 16 ימים בחודש ו-12 ימים בחודש עם האב. היחס הינו 57% (האם) – 43% (האב).

בחישוב המזונות בהתאם להכנסות ההורים וזמני השהייה נמצא כי על האב לשלם לאם מזונות בסך של 574 עבור כל קטין, ועבור שניהם סך של 1,148 ₪, כאשר בשיעור זה לא נכללים הוצאותיהם החריגות של הקטינים.

אלא שאין פני הדברים כך וביהמ"ש אינו נותן פסיקתו בהסתמך על חישובים מתמטיים בלבד ועליו להידרש לנסיבות המשפחה בכללותה והתרשמותו מהצדדים ומהראיות שהונחו לפניו.

בנסיבות, ביהמ"ש שוכנע כי הגם שמדובר באב מעורב שנוטל חלק פעיל בחיי ילדיו, לא אחת הוא משנה את זמני השהות, מבטל, אוסף את הקטינים באיחור וכד'. בנוסף, האם הבהירה כי במקרים של שביתה וימי מחלה – נותרים הקטינים עם האם ובאופן תדיר היא נאלצת להיעדר ממקום עבודתה. לא זו אף זו. הוכח כי הלכה למעשה – יכול האב לשאת מן הבחינה הכלכלית בהוצאות כבדות יותר מאלו של האם ולפנק את ילדיו (ויש לברך על כך). על כך ניתן ללמוד מחגיגת יומולדת יקרה שחגג לאחד הקטינים ורכישת סקייטבורד יקר לקטין וכן מהתנהלותו בכספים מזומנים בלבד, כך שלא ניתן להתחקות אחר מקורות הכספים והוצאתם!

במכלול הנסיבות שהוכחו נמצא כי יש להפחית את שיעור המזונות שנקבע בהסכם בין הצדדים ולקבוע כי האב ישלם למזונות הקטינים, לרבות מדור והוצאותיו, לידי האם סך של 2,200 ₪ עבור שניהם (1,100 עבור כל קטין) ההוצאות החריגות יחולקו בין הצדדים ביחס להכנסותיהם, קרי: 60% האב ו-40% האם, שכן מדובר בהוצאות שאינן תלויות שהות ועל כן יחושבו אלו ללא קשר לזמני השהות. תוקפו של פסק דין זה הינו ממועד מתן פסק הדין ואילך.

תביעת אפוטרופסות בלעדית של האם באשר לטיפול רגשיים עבור הקטינים נדחתה. ראשית – אין כל טעם אמיתי לתביעת האם, שכן מדובר באב מעורב ואחראי שאינו מתנגד לטיפולים הנדרשים, אלא מתנגד לטיפולים פרטיים יקרים שאין באפשרותו לממן, כאשר ניתן לפנות לקבלת הטיפולים במסגרת קופת החולים. מדובר בטעם כלכלי שאינו מהווה סיבה לשלילת אפוטרופסות של אב! שנית – ככל שהיו ההורים מצליחים להידיבר ביניהם באופן ראוי וענייני יכולים היו להגיע לפתרון המספק את צרכי הקטינים ועונה על כלל הדרישות, ללא הגשת התביעה שבנדון. לפיכך הוחלט כי כלל הטיפולים הנדרשים עבור הקטינים יינתנו במסגרת קופת החולים. ככל שאין טיפול במסגרת קופת חולים/לאחר מימוש הטיפול במסגרת קופת החולים ועם המלצת הגורם הרפואי בדבר חיוניות המשך הטיפול הנדרש – יישאו שני הצדדים בשווה בעלות הטיפול, אף אם הטיפול הוא פרטי.

האם חויבה בהוצאות האב בסך של 4,000 ₪ (על הצד הנמוך בשל מצבה הכלכלי) נוכח התרשמות ביהמ"ש כי תביעתה להגדלת מזונות הוגשה בשיעור מופרז של 9,143 ₪, כתביעת נגד לתביעתו של האיש להפחתת/ביטול שיעור המזונות, והוכח כי אין בה ממש!

פסק דין

1. בפני מונחות 3 תביעות בין הצדדים: תביעה להפחתת מזונות שהוגשה על ידי האב ושתי תביעות שהוגשו על ידי האם, להגדלת שיעור המזונות ולמתן אפוטרופסות בלעדית (להלן: "הצדדים" ו-"האב", "האם").

רקע

2. בני הזוג נישאו ביום X ומנישואין אלו נולדו להם שני ילדים:

X, יליד X, כבן X שנים
X, ילידת X, בת X שנים.

3. בהתאם להסכם הגירושין אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום X (נספח א' לכתב התביעה) נקבע כי הקטינים יהיו במשמורת האם עד גיל 18 שנים ויתקיימו זמני שהות נרחבים לאב, פעמיים בשבוע כולל לינה ומידי סופשבוע שני עד ליום ראשון, עם השבתם למסגרות החינוכיות.

4. עוד נקבע, כי שיעור המזונות, כולל מדור, עבור כל קטין, יעמוד על סך של 2,000 ₪, עד הגיעו לגיל 18 שנים או סיום הלימודים התיכוניים. ומאותו מועד ובמהלך השירות הצבאי שיעור המזונות יעמוד על 1/3 (סעיף 17 להסכם).

בתום תקופה של 5 שנים - יעלה שיעור דמי המזונות עבור שני הקטינים ויעמוד על סך של 4,200 ₪. עוד קבעו הצדדים כי יוסיפו ויישאו בחלקים שווים בהוצאות חינוך והוצאות בריאות.

5. האב הגיש תביעתו להפחתת שיעור המזונות נוכח שינוי נסיבות משמעותי במצב הכלכלי ונוכח שינוי ההלכה, עם פסיקת ביהמ"ש העליון בבע"מ 919/15 [פורסם בנבו]. מנגד האם הגישה תביעותיה להגדלת שיעור המזונות (תביעה עצמאית של קטינים) ותביעה להגבלת אפוטרופסות של האב בעניין טיפול רגשי נדרש או פסיכולוגי.

6. להלן יפורטו באחת טענות הצדדים בשתי תביעות המזונות אשר תלויות ועומדות.

תביעות המזונות

תמצית טענות האב

7. בתביעתו להפחתת שיעור המזונות טוען האב כי במועד חתימת ההסכם לא עבד, אולם העריך את יכולת השתכרותו בסך של 13,000 ₪ - 15,000 ₪ לחודש (סעיף 6 לתביעה) ומבאר כי כ-14 שנים טרם חתימה על ההסכם מכר האב את ה-X ואת הרישיון שבבעלותו ויחד עם שותף נוסף רכש עסק X, כאשר השקיע סך של 300,000 ₪ ממכר ה-X.

בשנת X התפרקה השותפות כך שהאב נותר עם העסק "X". כמו גם רכשו בני הזוג עסק ציוד לאירועים, שנמכר לאחר מכן בשנת X תמורת 120,000 ₪. סמוך למועד הסכסוך מצבם הכלכלי של בני הזוג הלך והתדרדר וביום X נמכר ה-X תמורת 320,000 ₪. למרות מכר ה-X נותר האב חייב חובות בסך כולל של 215,000 ₪.

8. במסגרת ההסכם לא ויתרה האם על דבר כלשהו וכך נוצר שינוי נסיבת מהותי לאב: א. יכולת השתכרות האב ירדה משמעותי לסך של 7,500 ₪. הסכמתו של האב לתשלום דמי מזונות גבוה התבססה על הערכתו כפי שהיתה בעבר ושיקומו הכלכלי. התנאים שאפשרו לאב להפעיל עסק באינסרטיים, כאשר מרכז חייו בא, האב מקיים זמני שהות נרחבים ואינו יכול לקום בשעה 04:00 בבוקר ולחזור בשעה 23:00 בלילה, כדי להפעיל עסק X. כיום עובד כ- X והכנסותיו התייצבו על סך של 7,500 ₪ בממוצע לחודש, כולל טיפים.
- ב. שכר האם, אשר במועד ההסכם עמד על סך של 4,500 ₪, גדל לסך של 7,000-8,000 ₪ נטו לחודש.
- ג. הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בבנו] מהווה שינוי נסיבות שלא ניתן היה לצפותו.
9. כמו כן לאב אין עתודות פיננסיות למעט קופת פנסיה אחת. האב מתגורר בשכירות שיעור של 3,750 ₪ לחודש (נספח ט' לתביעה).
10. מצב כלכלי זה יוצר הבדל משמעותי אשר אינו מבטיח לילדים רמת חיים משמעותית אצל האב, לעומת זו של האם. לפיכך- לאור שינוי הנסיבות **ולאור קיפוח זכות הילדים להתכלכל באופן סביר גם בבית האב**, ולאור גילם וזמני השהות הכמעט שוויוניים ונתוני ההשתכרות השווים בין הצדדים והלכת ביהמ"ש העליון, אין הצדקה להעברת תשלומי מזונות מאת האב לאם.
11. לאור האמור לעיל עותר האב לביטול חיובו בדמי מזונות בתשלום לאם וכל צד יישא בצרכי הילדים עת שהייתם עמו. כמו כן יישאו שני ההורים בחלקים שווים בהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים. עוד עותר האב כי האם תקבל קצבת הילדים עבור הבן X והאב- עבור הקטינה X. כמו כן נקודות הזיכוי במס הכנסה ייוחדו לאב בלבד, או יחולקו בשווה בין הצדדים.
12. באשר לתביעת האם להגדלת שיעור המזונות/תביעה עצמאית- האב מבהיר כי הוא X ואינו עוסק ב X. באשר לדירה הנטענת- אמו של האב היא זו שנהנית מדמי שכירות הדירה השייכת לה ובבעלותה. לאחר פטירת בעלה של אמו בשנת X, סייע לאמו בטיפול בדירה שממוקמת בא, עת ניהל את הא שם. מאז ומעולם דמי השכירות שולמו לאמו של האב ולא לאב, כפי שנטען. כמו כן- לאמו של האב יש חשבון בנק אחד ולא חשבונות כפי שנטען, והאב מסייע לאמו ולא מנהל לה את חשבון הבנק. יתרה מזו. נוכח מצבו הכלכלי הרעוע, אמו תומכת בו בסך של כ 1,000 ₪ לחודש.
13. מנגד, האם בעלת תואר ב... בוחרת מסיבותיה שלה לעבוד במשרה חלקית. לא ברור מדוע אינה מממשת את פוטנציאל השתכרותה, מקום בו מתקיימים זמני שהות כמעט שוויוניים עם האב.
14. האב מסכים עם התובעת כי יש לחשב את שיעור המזונות עבור הקטינים באופן נכון וצודק לרבות להתחשב בפוטנציאל השתכרותם של הצדדים.

בנוסף- מציין האב כי שיעור המזונות בתביעתה של האם הוא מוגזם, בעיקר לאור העובדה כי הילדים מצויים במשמורת משותפת דה פקטו.

15. לפיכך, יש לקבוע כי לא יועברו תשלומי מזונות מהאב אל האם או לחילופין יוקטן משמעותית השיעור המשולם לידיה.

16. עוד עותר האב לחיוב האם בהוצאות ריאליות לטובתו, שכן לא הייתה שום הצדקה להגשת תביעה זו, כאשר ברור שמטרת הגשתה, הייתה הצבת משקל-נגד מלאכותי לתביעתו הצודקת של האב.

תמצית טענות האם

17. בתביעתה העצמאית של הקטינים, מפרטת האם את הטעמים לפיהם יש להגדיל את שיעור המזונות עבור הקטינים ולקובעו על סך של - 7,800 ₪.

18. במהלך תקופת הנישואים ידעה התובעת צער ועלבון מצדו של האב וכאשר לא הסכימה עוד למצב שנתר השתחררה מכבלי הנישואין תוך שעשתה ויתורים מפליגים ביותר, תוך שנאלצה לחתום על ההסכם, תחת לחץ נפשי וכלכלי כבד שהופעל עליה. כך ויתרה על כתובתה על מנת לקנות את חירותה.

19. באשר למכירת ה X ערב הגירושין -הרי שמדובר במכירה פיקטיבית למראית עין, שכן האב עשה הון רב מהעסק הזה, והמכירה היתה לעובדת בא שהיתה אשת סודו ואמונו, בחורה צעירה שלא יכולה היתה כלכלית לרכוש את הא.

20. עובר להסכם הגירושין התנהל מו"מ ארוך וסבוך, ואפילו במועד אישורו האב שינה את הסכמותיו והערים קשיים רבים. התנהלותו הכלכלית והכספית היא בבחינת רב הנסתר על הגלוי והתגלה קושי ממשי לחשב באופן אמיתי את יכולת השתכרותו של הנתבע ועל כן בצר לה ובלית ברירה ויתרה על העסק ועל המוניטין והזכויות הכלכליות מהעסק ומהדירה.

21. טעם שני להגדלת שיעור המזונות הוא העדר קיומם של זמני שהות עם האב בימי מחלה ושבייתה כך שהאם נעדרת ממקום עבודתה ושוהה עם הקטינים.

22. מה גם, אין יציבות בקיומם של זמני שהות של הקטינים עם האב ונוהג הוא תדירות להודיע לאם על שינויים ולא לתאם עמה (דוגמאות בסעיפים 9 לכתב התביעה). האם היא הדמות המרכזית בחייהם של הקטינים והנתבע נוהג לשנות ולבטל את זמני שהות חדשות לבקרים, תוך התעלמות משמירה על שגרת החיים הדרושה ליציבות הילדים.

23. האב אינו משלם את מלוא תשלום המזונות והמחציות כפי שהוסכם ואינו מפקיד אותם באופן רציף ואחיד ולפיכך נאלצת היא לפנות ללשכת ההוצאה לפועל. בשל כך האם לבדה נושאת בנטל

התשלומים השונים עבור הקטינים ונוכח הקריסה הכלכלית והעדר יכולת השתכרות גבוהה, נתמכת ונעזרת היא באימה.

24. כמו כן- בו בעת בה טוען האב לחוסר יכולת כספית במימון שכר לימוד חוגים או טיפול רגשי פרטי מידי עבור הקטין, חגג הוא עבור הקטין יומולדת גדולה ב X שעלותה 2,500 ₪, חודש אחד בלבד לאחר שרכש עבור הבן סקייטבורד משוכלל שעלותו 1,000 ₪.

25. זאת עוד. האם מתגוררת בדירה שכורה בישוב X ומשלמת שכר דירה בשיעור של 4,500 ₪ לחודש והוצאות מדור בשיעור של 1,200 ₪ לחודש. יש לקבוע ולחייב את האב בנשיאה בשיעור של 40% ממדור הקטינים.

26. טעם נוסף להגדלת שיעור המזונות הוא יכולת השתכרותה והכנסתה של האם. עקב הגירושין ולאורך כל שנות הנישואין שכרה החודשי הממוצע נסע סביב 2,500-4,200 ₪ לחודש. כיום- ממוצע שכר האם עומד על סך של 4,719 ₪ לחודש, קרי לא עלה באופן משמעותי ממועד עריכת ההסכם. האם עובדת כמתמחה ב... ובמועד הנישואין היתה האם בשנת הלימודים האחרונה לסיום לימודי התואר.

27. כמו כן לאם ביטוח פנסיוני יחיד, שכמוהו כלעג לרש.

28. הכנסתו של האב במהלך הנישואין עמדה על סך של 25,000 ₪ לחודש- מעטפות כסף תמיד היו ממלאות את תיקו. האב אינו מממש את פוטנציאל השתכרותו בכוונת מכוון (יש לו מוניטין של 20 שנים בעסקי הא). כמו כן לאב ביטוחים פנסיוניים וביטוח חיים. מאז מות אביו החורג, מנהל האב את חשבונות הבנק של אמו וממשיך להעביר כספים מחשבון לחשבון. לאב דירה אותה משכיר ומקבל דמי שכירות בסך של 3,500 ₪ מידי חודש. הדירה נקיה מכל משכנתה ועומדת לרשותו של האב בכל עת שיחפוץ.

29. בנוסף- לאב ולאחיו עסק לא.

30. לאור האמור לעיל הרי שיש לקבוע את שיעור מזונות הקטינים, מזון ניקוי והיגיינה, ביגוד והנעלה, בילויים, טלפונים ניידים הוצאות רפואיות והוצאות חינוך, נסיעות והוצאות חד פעמיות, על סך של : עבור X סך של 2,624 ₪ ועבור X סך של 2,624 ₪.

הקטינים נוטלים חלק בחוגי גלישה וריקוד וכדורסל, כאשר האב אינו נושא וגלישה עבור X כנ"ל.

31. עוד עותרת לחיוב האב במדור והוצאותיו בסך של 3,895 ₪.

הדיון המשפטי: שינוי נסיבות

32. נוכח תביעת האב לביטול/הפחתת שיעור המזונות מחד, ונוכח תביעת האם להגדלת שיעור המזונות שנקבע בהסכמה בין הצדדים (תביעתם העצמאית של הקטינים) מאידך, הרי שניתן ללמוד כי ישנה הסכמה מובהקת בין הצדדים, אשר טעמיה שונים, כי יש לבחון את צרכי הקטינים לצורך קביעת שיעור מזונותיהם, שכן כל צד אחוז בטענותיו כי שיעור המזונות אינו ראוי/נכון.

עם זאת, אדרש ראשית לתביעתו הראשונה של האב לשינוי שיעור המזונות והפחתתם נוכח שינוי נסיבות מהותי במצבו הכלכלי ונוכח השינוי המשפטי בעקבות בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] כפי שפורט בתביעתו.

ראשית יש לבחון האם אכן, כטענת האב, ישנו שינוי נסיבות מהותי.

33. כידוע, פסק דין למזונות אינו יוצר מחסום מפני התדיינויות חוזרת, ניתן לחזור ולפנות מעת לעת לבית המשפט לשנות או לשנות את החיובים הקבועים בו, בכפוף להוכחת התנאי המפורש כי חל שינוי נסיבות מהותי המצדיק שינוי הקביעה המקורית (ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187).

34. ככלל, על התובע להוכיח שינוי נסיבות מהותי שלא ניתן היה לצפות מראש במעמד מתן פסק הדין. על הנסיבות החדשות להצביע על שינוי מהותי היורד לשורשו של פסק הדין שניתן, על מנת לאפשר בחינת שיעור המזונות אשר נפסקו (ראו: ת"א 957/93 פלונית ואח' נ' אלמוני, [פורסם בנבו] פ"מ תשנ"ד 133, 137 1994). דהיינו לא די בשינוי כשלעצמו.

35. יתרה מזו. שינוי שיעור המזונות ייעשה לא באופן תכוף ובהתקיים שלושה תנאים מצטברים: האחד, לא יהא צודק להשאיר את פסק הדין על כנו בעקבות שינוי הנסיבות המהותי; השני, הצדדים הותירו מראש פתח לשינוי נסיבות, במפורש או מכללא; השלישי, מבקש השינוי פעל בתום לב. (ראו: ע"א 442/83 קס נ' קס, פ"ד לח(1) 761).

36. כפי שמפורט בתביעות שבפניי, מקום בו נקבע שיעור המזונות בהסכם בין ההורים, נקבע בפסיקה, כי אין לשנותם על נקלה אלא אך ורק במקרים בולטים" (ראו: ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין (פורסם בנבו, 13.6.1994). עסקינן במקרים בהם נדרשת מידת שכנוע חזקה שאכן מתקיים שינוי נסיבות מהותי, שינוי מעין זה שאם יישאר פסק הדין המוסכם על כנו, תהא אכיפתו בלתי מוצדקת; ראו: עמ"ש (ב"ש) 43749-05-18 ע.ב.ס. נ' ס.ב.ס (פורסם בנבו, ביום 3.1.2019).

37. יתרה מזו. טעם נוסף לשינוי נסיבות משמעותי הוא שינוי ההלכה הנוהגת בהתאם לפסק הדין בעניין בע"מ 919/15 [פורסם בנבו].

כבר נקבע בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ע.ל נ' ס.ק (פורסם בנבו, מיום 17.9.2018) באשר לסוגיית דמי מזונות שגובשו בהסכם גירושין טרם הלכת 919/15 כדלקמן:

"אם נבוא לסכם הדברים – כאשר עסקינן בתביעה להפחתת מזונות, שהוסכמו במסגרת הסכם גירושין כולל, מטעמים של שינוי נסיבות, לא תשמש הלכת 919/15 כעילה יחידה לשינוי הנסיבות אלא אך ורק באם יוכח ראשית דבר, שינוי נסיבות עובדתי אשר בית המשפט יסבור כי יש בו להצדיק את שינוי שיעור המזונות הוא יוסיף ויבחן לצורך אומדנם גם את השפעת הלכת 919/15 על שיעור המזונות. **בחינת שינוי הנסיבות העובדתי תעשה, מחד, באופן קפדני פחות, ומאידך, תוך הקפדה על דרישת תום ליבו של המבקש."**

38. דהיינן - על ביהמ"ש להידרש לכתחילה לשינוי נסיבות עובדתי, כנטען על ידי האב, תוך בחינת תום ליבו של האב.

39. ככלל, בעניין בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] שלעיל נדונה סוגיית חלוקת נטל חיוב המזונות בין הורים יהודים במקרה של משמורת משותפת. בפני חלוקת זמנים נרחבת העולה כדי משמורת משותפת (פעמיים בשבוע ומידי סופשבוע שני עד ליום ראשון, כולל לינה).

בפסק הדין נקבעה הלכה לפיה בגילאי 6-15 שנים החיוב במזונות הוא מדין צדקה והוא חל במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת החיוב ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה משכר עבודה. בכך למעשה הושווה הדין החל בגילאים 6-15 שנים לזה החל בגילאי 15-18 שנים, שגם אז החיוב על פי הדין העברי הוא מדין צדקה והוא מוטל על שני ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות (ר' פסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן, והאסמכתאות שם).

בפסק הדין נקבע ברוב דעות, בהתאם לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן, כי "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה" (פסקה אחרונה לפסק הדין).

40. יצוין כי ההלכה שנקבעה בעניין 919/15 לא סויגה רק למקרים של משמורת פיזית משותפת והורים בעלי יכולת כלכלית שווה (ר' בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] דברי כב' השופט פוגלמן בפסקה 77 סיפא לפסק הדין וכן עמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב., [פורסם בנבו], 20.12.17, סעיף 7 לפסק הדין).

עוד נקבע, כי יש ליישם את ההלכה גם על הליכים שהיו תלויים ועומדים בעת שניתן בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] (ר' עמ"ש (מחוזי מ"ר) 33549-04-16 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 2.11.17), וזאת כפי שבנסיבות בנדון.

41. בעמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. [פורסם בנבו] שלעיל נקבע כי בבואו של ביהמ"ש לפסוק את מזונותיו של קטין בגילאי 6-15 שנים, אזי בהתאם לכללים שנקבעו בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] יש לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים:

א. צרכי הקטינים – גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; צרכים שאינם תלויי שהות; צרכים והוצאות חריגות, ללא הבחנה בין צרכים הכרחיים ללא הכרחיים.

ב. יכולותיהם הכלכליות של ההורים – מכלל המקורות שעומדים לרשותם, כולל שכר עבודה.

ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החריגים.

ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון בעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

42. כן נקבע כי על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב בפניו, על מנת להבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר, אגב התחשבות בהכנסות ההורים ובזמני השהות, וכאשר בית המשפט משווה אל מול עיניו את עיקרון העל של טובת הילד.

ורי לעניין זה את שנאמר **בבע"מ 919/15** [פורסם בנבו] שלעיל: "נראית לי גם המלצתה של ועדת שיפמן שלפיה טובת הילד במשמורת פיזית משותפת מחייבת גם כי הוא יזכה ל"תנאים כלכליים משפחתיים דומים" בכל אחד מן הבתים ... כך שלכל הפחות יסופקו צרכיו ההכרחיים של הקטין בכל אחד מן הבתים, כשהצרכים העולים על כך יסופקו ככל הניתן בשים לב ליכולתם הכלכלית של ההורים. על רקע הבנה זו של טובת הילד, יש להבטיח כי בידי שני ההורים – האב והאם – יהיו די משאבים לצורך סיפוק מלא צרכיו ההכרחיים של הילד, כמו גם המשאבים הדרושים לסיפוק צרכיו הנוספים של הילד במידה סבירה בפרקי הזמן שהוא שוהה עם כל אחד מהם" (שם, סעיף 89 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).

43. עוד נקבע כי פסיקת המזונות נעשית באמצעות איזון כולל של הכנסות המשפחה מכלל המקורות. בעת בחינת יכולתם הכלכלית של ההורים, יתחשב בית המשפט הן בגובה הכנסתם בפועל של ההורים, הן בפוטנציאל השתכרותם והן ברכושם **(בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה)**, [פורסם בנבו] פסק דין מיום 8.6.05, פסקה 5 לפסק הדין; **בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי**, [פורסם בנבו] פסק דין מיום 2.10.05; **ע"א 250/09 פלוני נ' פלוני**, פורסם באתר הרשות השופטת [פורסם בנבו] ביום 2.6.09, פסקה 5 לפסק הדין).

44. ומשם לעניינו

להלן יבחן שינוי נסיבות כנטען בתביעת האב והאם אכן מתקיים שינוי כזה המחייב הפחתת שיעור מזונות או שמא הגדלתו כנטען בתביעת האם. יובהר להלן כי בעת הגשת התביעה על ידי האב היו גילאי הקטינים: X בן X שנים וX בת X שנים, דהיינו שני הקטינים מעל לגיל 6 שנים. נכון למועד כתיבת פסק הילדים הם בני כ X ו-X שנים. עוד יש לציין, כי נוכח קוטביות טענות הצדדים ייבחנו צרכי הקטינים ויכולותיהם הכלכליות של ההורים.

45. יכולתם הכלכלית של הצדדים.

השתכרות האב, פוטנציאל השתכרותו ורכושו: לטענת האב יש מקום להפחית שיעור המזונות היות ומדובר בשינוי נסיבות מהותי בשיעור הכנסתו החודשי (יצוין כי **לטענתו די בשינוי הפסיקה בהתאם לבע"מ 919/15** [פורסם בנבו] כדי להפחית את שיעור המזונות נוכח חלוקת זמני השהות הכמעט שוויוניים). מדובר באב, בן 47 שנים, אשר משתכר, בהתאם לחקירתו, סך של 7,500 ₪ - 8,000 ₪ נטו לחודש. במועד אישור ההסכם ובטרם לו, השתכר סך של 18,000 ₪ (ראה פרוטוקול הדיון עמ' 15, שורה 23). לטענת האישה השתכר כ 25,000 ₪ נטו לחודש.

46. מתוך המונח בפניי הוכח הלכה למעשה, כי שיעור ההכנסה של האיש פחת באופן משמעותי, בעוד שסמוך למועד חתימת ההסכם השתכר סך של כ 15,000 ₪ - 18,000 ₪. אכן, ידעו שני הצדדים כי הא נמכרת וכי ההכנסה כאמור בשיעורה באותה עת לא תהא עוד, אולם האמינו שני הצדדים, ויצאו מתוך נקודת הנחה, כי האיש ישוב וישתכר באותו שיעור שכר, כפי שנהג להשתכר בעבר, עת הא היה בבעלותם ובהתאם התחייב לשיעור המזונות כאמור.

47. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לשיעור ההכנסה הגבוה אותה עת ואין מחלוקת כי שניהם האמינו כי האב ישוב וישתכר באותו שיעור שכר (לפחות 15,000 ₪ נטו לחודש). כך טענה האישה בסעיף 13 לתגובתה מיום 14.1.2018 לבקשת האיש להפחתת מזונות, כי "ההסכם שנחתם נעשה מתוך הנחה שיוכל להשתכר כפי הרשום, זאת מכיוון שהכנסתו לתא המשפחתי לפני הגירושין ולאורך כל שנות חיי בני הזוג המשותפים, היה כפול מהסכום הנקוב הנטען המוכחש" צא ולמד, כי אין מחלוקת בין הצדדים כי בעת חתימת ההסכם ובסמוך לו, הניחו שני הצדדים כי השתכרות האב עומדת לכל הפחות על סך של כ 15,000 ₪ נטו לחודש. אלא שהמציאות טפחה על פניהם של שני הצדדים ושיעור השתכרותו מאותו מועד ובמהלך כ 4 שנים אחרונות עומד על סך של כ 8,000 ₪ בלבד.

48. לא זו אף זו. טרם קניית ה- X, בעבר, היה האיש X כ-14 שנים. עם מכירתה, שב לא ולהתפרנס ממשלח ידו זה.

לא מצאתי לקבל טענות האישה באשר למכירה הפיקטיבית לגבי X. חקירתה של X היתה אמינה עלי ולא הוכח כי מדובר במכר פיקטיבי או ניסיון של האיש לכאורה, להסתיר הכנסותיו מהאישה כאשר הוא נותר הבעלים של ה-X, כפי נטען על ידי האישה. מלבד טענות האישה- אין כל ראיה המלמדת כי האיש נותר הבעלים של ה-X או כי מקבל הכנסות כלשהן ממנה. וכאמור- הנטל להוכיח כי מדובר בפיקציה- מוטל לכתפי האישה.

גם לאחר חקירת הגבי X, הבעלים של ה-X, הטענה נותרה טענה בעלמה ללא כל ביסוס או תימוכין. נלמד מחקירת הגבי X, בת כ 28 שנים, כי עבדה מאז סיום הצבא בא ועם פרסום מכירת ה-X, ביקשה לרכוש בסך של 320,000 ₪ לערך, באמצעות הלוואה מהבנק והלוואות וסיועם של אחיה הגדול, אמה וסבה. מאז רכישת ה-X בספטמבר 2015, השיבה חלק מההלוואות והיא מרוויחה מה-X (ראה עמ' 20 לפרוטוקול, שורות 1-24). כמו כן הבהירה כי היא משלמת דמי שכירות בגין השכרת המבנה בו ה-X בו שוכנת סך של 15,200 ₪ ולא כפי שניסתה האישה לטעון, כי לכאורה ה-X כלל אינה בבעלותה. אכן, המבנה בו שוכנת ה-X אינו בבעלותה והיא משלמת מידי חודש דמי שכירות למשכיר.

עדותה היתה אמינה ולא נמצאה כל סתירה לטענותיה. ככל שסבורה האישה כי אין מדובר בא בבעלותה של X וכי לא נמכרה לידי X- מצופה היה ממנה להוכיח האמור. האישה לא הביאה כל הוכחה כי מדובר במכירה לכאורית ומצופה ממנה כי טענתה זו תיתמך בראיה כלשהי. לפיכך- בהעדר ראיה- הרי שדין טענה זו להידחות. וכל נמצאתי למדה כי ה-X אינה בבעלות האיש ואין לו כל הכנסה ממנה!

49. כמו כן. כפי שעולה מהדוחות השנתיים למס הכנסה (סעיף ח' לתצהיר) ודו"ח שנתי לשנת 2018

50. (מוצג ת/1) הכנסתו נטו כ-א עומדת על סך של 7,500 ₪ נטו.

האיש אינו מקבל תלוש משכורת והחישוב מתבסס על דו"ח שנתי של הנהלת חשבונות (ראה פרוטוקול הדיון מיום 23.9.20, עמ' 12, שורות 17-22), כפי שהוא מדווח .

51. האיש הבהיר כי אמו עוזרת לו מעת לעת, כאשר הוא צריך (ראה פרוטוקול מיום 23.9.2019, עמ' 16, שורה 14). שיעור תמיכת האם, לדבריו, עולה כדי 1000-3,000 ₪ לחודש (עמ' 17 לפרוטוקול, שורה 27). כמו כן אין לו כרטיסי אשראי והוא מתנהל במזומן.

52. עוד הוכח כי אין לאיש כל נכסי מקרקעין בבעלותו או הכנסות משכירות, ומלבד טענות האישה-לא הוצגה כל ראיה בנדון. מצופה היה, נוכח טענות האישה לכך כי ההכנסות מדמי השכירות משולמות לידי האיש, כי תוכיח האמור, או לכל הפחות תזמן את אמו של האיש לצורך חקירתה אודות השכרת הנכס המצוי בבעלותה. אלא שדבר לא נעשה ודי בכך כדי ללמד כי אף דין טענה זו, בהעדר ראיה, להידחות.

53. לאור האמור לעיל ולאחר שנדרשתי להוכחות הצדדים וטענותיהם יש לקבוע כי הוכח שינוי נסיבות מהותי באשר לשיעור הכנסתו של האיש, כאשר בסמוך למועד חתימת ההסכם השתכר סך של 15,000 ₪- 18,000 ₪ נטו לחודש. ואילו כיום עומד על סך של כ 8,000 ₪ לערך.

54. צא ולמד- הוכחו הטעמים להידרש לתביעת האיש להפחתת שיעור המזונות נוכח שינוי בשיעור הכנסתו החודשי באופן משמעותי ומהותי, שכן השתכרותו פחתה במחצית. לא זו אף זו. אין מדובר בשינוי זמני, שכן השינוי כאמור שורר מזה כ-4 שנים, כאשר מדובר בתובע בן כ 47 שנים.

השתכרות האם, פוטנציאל השתכרותה ורכושה:

55. האשה במועד זה, עובדת כמתמחה ב... ומשתכרת בממוצע סך של 6,000 ₪ נטו לחודש (ראה עמ' 23 לפרוטוקול מיום 23.9.2019, שורה 1). נוכח משבר הקורונה הוצאה לחל"ת מיום X. כמו כן, בהתאם לתלושי-שכר עבור חודש אוגוסט 2019, השתכרה סך של 6,000 ₪ ובגין חודש ספטמבר 2019 השתכרה 6,250 ₪ נטו לחודש.

56. דהיינו- ככל שתעבור את בחינות הלשכה הרי שתהפוך ל... מן המניין וצפוי כי תשתכר יותר. עם זאת יובהר, כי אף במועד עריכת ההסכם למדה האישה .... דהיינו- ידעו הצדדים כי עתידה האישה להיות ..... אין מדובר בנסיבה מפתיעה שלא היתה ידועה למי מהם. לפיכך – אין מדובר בשינוי נסיבות משמעותי.

57. עוד יש לומר כי האישה נוטלת הלוואות מאמה ומאחותיה. בהתאם לחקירתה, קיבלה מאמה סך של 100,000 ₪ כהלוואה, אשר תוחזר עם התייצבותה הכלכלית, שכן אינה עומדת בנטל ההוצאות הכלכלי הכבד נוכח לימודיה הגבוהים ואי תשלום הוצאות חריגות על ידי האיש .

58. עוד יש לקבוע כי אין לאם כל נכס מקרקעין בבעלותה או נכס מניב .

58. בנסיבות אלו הוכח בפניי כי יכולתה הכלכלית לעת הזו עומדת על סך של 6,000 ₪ אולם עשויה היא להשתכר יותר בעתיד, לפחות עד לסך של 7,000-8,000 ₪ לחודש עם קבלת תעודת ... , שכן נכשלה בבחינות לשכה בעת הזו.

סיכום ביניים-

59. לאור האמור לעיל, וכפי שנקבע לעיל, הוכח כי ישנו שינוי נסיבות משמעותי ביכולת השתכרותו של האב, אשר הכנסותיו פחתו באופן משמעותי ממועד אישור ההסכם ועד היום, וכיום האב משתכר כ- X כ- 8,000 ₪ נטו לחודש. האב מקבל מעת לעת סיוע כלכלי מאמו, ממש כפי האישה, אשר נוטלת הלוואות מאמה, אשר אינה יכולה בשלב זה להשיבן. האם עובדת כמתמחה ב.... ומשתכרת סך של כ 6,000 ₪ נטו לחודש.

עוד הוכח כי אין בבעלות שני הצדדים נכסי מקרקעין או נכסי מקרקעין מניבים.

שני הצדדים מתגוררים בשכירות, כאשר האיש משלם סך של 4,000 ₪ לחודש ואילו האישה משלמת 4,500 ₪ לחודש.

60. השתכרות שני הצדדים בתקופת החירום- בגין מגיפת הקורונה ביום 28.4.2020 הגישה האישה הודעת עדכון בדבר שינוי במצבה הכלכלי נוכח מגפת הקורונה, ולפיה משבר הקורונה פגע ביכולתה הכלכלית, שכן ביום X הוצאה לחופשה ללא תשלום. האיש הגיש תגובתו ואף בה מפרט כי X כולם ספגו פגיעה קשה נוכח התחרות הקשה, בין אלפי מובטלים לעת הנוכחית הזו.

61. לא אעשה מלאכתי נאמנה אם לא אדרש להודעות העדכון ההדדיות בדבר פגיעה ביכולת הכלכלית של הצדדים בעת פרוץ מגפת הקורונה. ראשית. חופשה ללא תשלום אינה הודעת פיטורין ולפיכך – אמורה האישה לשוב למקום עבודתה, ככל הנראה. כמו גם- תקופה של שיעור אבטלה גבוה בשל משבר הקורונה, היא תקופה זמנית ולא קבועה וצפוי כי המשק ישוב לשגרה עם סיום המשבר, ככל הנראה בחודש –חודשיים הקרובים, עם פתיחת מעגלי התעסוקה וחזרתה של המדינה לחיי שגרה, ממש כפי שקורה כעת חיה.

62. שנית. אין חולק כי משבר מגפת הקורונה הביא עמו, בין היתר, קשיים כלכליים רבים לאזרחי ישראל. עניין זה אף נדון בפסיקה וביום 6.4.2020 נקבע במסגרת רמ"ש 55586-03-20 (מחוזי מרכז) **פלוני נ' פלונית** [פורסם בנבו] על ידי כב' השופטת פלאוט, כי "צדק ביהמ"ש קמא בקביעתו לפיה לא ניתן להיעתר לבקשה להפחתת מזונות או ביטולם בשלב זה...אמנם מדובר במצב חריג, אך הוא זמני והשלכותיו לאורך זמן אינן ידועות. נכון להיום תמונת המצב אינה ברורה- לא ידוע עד מתי יימשך צו החירום ומה תהיינה השלכותיו על המבקש, ואם תהיינה לאורך זמן..."

לאור האמור לעיל, הודעת העדכון של האישה והתגובה של האיש אין בהן כדי להשליך על קביעת שיעור מזונות הקטינים בתביעות שבפניי, שכן לא ניתן בנקודת זמן זו, לאמוד את הנזק הכלכלי שנגרם לצדדים בשל משבר הקורונה, ככל שנגרם, ובוודאי שלא ניתן להסתמך על מצב זמני קצר יחסית של

כחודשיים לערך ולהביא להפחתה בגובה שיעור המזונות או להגדלתו. בחינת התביעות נעשית בראי הראיות שנשמעו בפני ביהמ"ש.

על כן, הטענות בדבר הנזק הכלכלי שגרם משבר הקורונה ראוי שייבחנו לאורך שנה שלמה ולאורך השנים הבאות ולא באופן נקודתי לעת הזו, בשלב זה, בו מצויים אנו לקראת סיומו של המשבר. קרי – לא ניתן לקבוע באופן וודאי ומוחלט את ההשפעה של משבר הקורונה ותקופת החירום על השתכרות הצדדים באופן קבוע. על כן – אף טענות הצדדים בנדון – נדחות.

63. משנקבע כי אכן מתקיים שינוי נסיבות משמעותי ביכולתו הכלכלית של האיש הרי שיש להידרש לשיעור המזונות, כאשר מחד עותר האיש להפחתתם, אף מן הטעם לשינוי ההלכתי ע"י בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] ומאידך עותרת האישה להגדלתם. לפיכך יש לבחון את שיעור המזונות הראוי עבור שני הקטינים.

64. כידוע, בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ע.ל נ' ס.ק (פורסם בנבו, מיום 17.9.2018) הכריע ביהמ"ש המחוזי כי בבואו של ביהמ"ש להידרש לתביעת הפחתת מזונות, נקבע: "אם נבוא לסכם הדברים – כאשר עסקינן בתביעה להפחתת מזונות שהוסכמו במסגרת הסכם גירושין כולל, מטעמים של שינוי נסיבות, לא תשמש הלכת 919/15 כעילה יחידה לשינוי הנסיבות אלא אך ורק באם יוכח ראשית דבר, שינוי נסיבות עובדתי אשר בית המשפט יסבור כי יש בו להצדיק את שינוי שיעור המזונות הוא יוסיף ויבחן לצורך אומדנם גם את השפעת הלכת 919/15 על שיעור המזונות. בחינת שינוי הנסיבות העובדתי תעשה, מחד, באופן קפדני פחות, ומאידך, תוך הקפדה על דרישת תום ליבו של המבקש."

65. בחינת שינוי הנסיבות אינו אך ורק בעניין שינוי בשיעור ההכנסה של האיש אלא שינוי במצב הכלכלי כולו, ממש כפי שפורט בפרק של בחינת מצבו הכלכלי של האיש והאישה. אף התרשמתי מתום לבו של האיש ולא הוכחה טענת האישה כי נוהג הוא "להטריד את האם ולטרפד כל ניסיון שלה לטפל בקטינים" (סעיף 26 לסיכומיה)

66. בסופו של פרק, יש להידרש לבחינת שיעור המזונות, שכן לטענת האישה יש להגדיל את שיעור המזונות ואין מקום להותיר את שיעורם כפי שנקבע בהסכם בין הצדדים. צא ולמד, כי על ביהמ"ש להידרש ולבחון את השיעור הראוי של שיעור המזונות עבור שני הקטינים, כאשר מדובר בשני קטינים מעל לגיל 6 וקיימת חלוקת זמני שהות נרחבת עם האב (פעמיים בשבוע כולל לינה ומידי סוף שבוע שני עד ליום ראשון).

כמו כן. טוענת האישה להעדר תום לבו של האיש. בכל הכבוד הראוי לא מצאתי בטענה זו ממש. כלום נוכח שינוי נסיבות בשיעור הכנסה של בעל דין, ומדובר בשינוי ארוך ולאורך זמן, אין בכך כדי להצדיק הגשת תביעתו להפחתת שינוי שיעור המזונות? כלום מחלוקת שבין הצדדים באשר לקבלת טיפול רפואי כזה או אחר, במסגרת קופת חולים ולא באופן פרטי, מהווה העדר תום לב? התשובה היא שלילית. מחלוקות הינן לחם חוקם של זוגות רבים שנפרדות דרכן ועליהם להמשיך ולגדל את ילדיהם ולדאוג לכל מחסורם, ואין בכך כדי ללמד כי נוכח המחלוקות שבין הצדדים- התובע חסר את תום הלב הנדרש לצורך הידרשות לתביעתו. מה גם שהוכח – כי הכנסתו הופחתה באופן משמעותי ממועד חתימת ההסכם ואישורו בפני ביהמ"ש...

67. בבואי לקבוע האם מקום להגדיל את שיעור המזונות או להפחיתם, הרי שיש להידרש ל 4 קריטריונים שיפורטו להלן. האם מבהירה כי עותרת לתשלום שיעור המזונות כתביעה עצמאית של הקטינים. אולם מקום בו נדרשתי לכך כי מתקיים שינוי נסיבות (בתביעת האיש) ובתביעת האישה עותרת לשינוי שיעור מזונות הקטינים נוכח צרכיהם, בין היתר, **הרי שיש לבחון לכתחילה את צרכי הקטינים, כפי שנקבע בפסיקה.**

68. על כן יש להידרש לארבעה קריטריונים כדלקמן:

א. קריטריון ראשון: צרכי הקטינים-

במסגרת עמ"ש 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו 9.10.17), נקבע כי צרכי ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות משהם בידיעה השיפוטית, עומדים כיום על סך 1,600 ₪, לא כולל מדור. יתרה מזו. במסגרת רמ"ש 59188-10-18 נ. נ. (פורסם בנבו 25.10.18), אף נקבע כי בנסיבות מסוימות, צרכי של קטין אף מוערכים בכ- 2,250 ₪ לחודש.

69. בסיכומי עתר האיש לקביעת מזונות עבור שני הקטינים, עד לסך 1,000 ₪ בלבד, כאשר האב יישא בעלות תספורות עבור הקטינים ורכישת טלפונים ניידים, נשיאה בחלקים שווים בהוצאות החינוך, עלויות מתנות לימי הולדת לחברים ועלות שיעורי נהיגה. את קצבת המל"ל כל אחד יקבל עבור ילד אחד וכלל ההטבות יתחלקו בין הצדדים.

70. בתביעתה עתרה האישה לחיוב האיש במזונות מוגדלים בסך של 7,800 ₪.

סבורני כי עתירתה זו לתשלום מזונות בשיעור שכזה הוא מנופח ומוגזם, ואף אינו פרופורציונלי למצבם הכלכלי של שני הצדדים כאחד! יתרה מזו. אף אם אדרש לשיעור הכנסתו בעבר של האיש, אשר עמד על סך של כ 15,000 ₪, כלום יעלה כי יותר ממחצית משיעור הכנסתו של האיש ישולם עבור מזונות הקטינים, שעה שחולקים שני הצדדים זמני שהות נרחבים, הכוללים לינה ושעה ששיעור הכנסתם, הגם שאינו זהה, אינו מן הגבוהים במשק??
התשובה על כך היא שלילית.

71. אין המדובר בקטינים בעלי צרכים מיוחדים או יוצאי דופן. אף בתביעת האישה ניתן ללמוד כי צרכי הקטינים הם צרכים שבשגרה, כאשר, בין היתר, הקטין X מנוי בחוג רובוטיקה וחוג גלישה והקטינה X בחוג ריקוד וכדורסל. כמו כן מפרטת האם בתביעתה תשלומים בגין רכישת ספרי לימוד עבור הקטינים וכד'.

72. לאחר שבחנתי את הנסיבות וצרכי הקטינים וגילם, הרי שאין לקטינים צרכים מיוחדים יוצאי דופן וצרכיהם הם רגילים. על כן, למעט הוצאות חריגות שיש לקטינים, הן רפואיות והן חינוכיות, ולמעט מדורם, **צרכיהם של הקטינים יועמדו על סך של 1,600 ₪ לחודש עבור כל אחד מהם וסך של 3,200 ₪ עבור שניהם.**

מדור

73. על סכום זה (1,600 ₪) יש להוסיף את חלקו היחסי של הקטין בעלות המדור של שני ההורים הכוללת את שכר הדירה ואת עלויות אחזקת הדירה, וזאת מאחר והקטינים חולקים את זמני השהות בבית שני הוריהם באופן נרחב כמפורט לעיל, ויש צורך במדור מספק הן אצל האב והן אצל האם. לרוב בהתאם לפסיקה מכומת רכיב המדור ב-30% לקטין, 40% לשני קטינים, מן הסכום המשולם. שיעור דמי השכירות בו נושא האב עומד על סך של 4,000 ₪ ושיעור דמי השכירות בו נושאת האם עומד על סך של 4,500 ₪. אין פער משמעותי בשיעור שכר הדירה אשר נושא בו כל אחד מהצדדים.

74. מצאתי לקבוע כי בנסיבות שהונחו בפני ונוכח פער אשר קיים בשיעור הכנסתם של ההורים יש להוסיף חלקם היחסי של הקטינים בעלות המדור של שני ההורים הכוללת את שכר הדירה בהתחשב בזמני השהות הכמעט שוויוניים המתקיימים בין ההורים ובין הילדים ובהתייחס למצבם הכלכלי.

כאמור שיעור הכנסתם של הצדדים שונה, כאשר קיים פער לטובת האיש בשיעור של 2,000 ₪ שהוא שיעור משמעותי שישי בו כדי להשליך על קביעת נשיאת האיש במדור הקטינים. יתרה מזו. שיעור הכנסת האיש מתקבל במזומן, דהיינו – לא ניתן ללמוד על הכנסתו במדויק והלכה למעשה. התנהלותו של האיש היא בכסף מזומן בלבד.

75. לפיכך, חלקם של הקטינים הינו 40% משכר הדירה אותם משלמת האם, דהיינו: 1,800 ₪ לחודש וחלקם של הקטינים במדור בבית האב, הינו 40% מדמי השכירות המשולמים על ידו, דהיינו סך של 1,600 ₪ לחודש.

כך שחלקם של שני הקטינים במדור בשני הבתים עומד על סך של 3,400 ₪ ומדור עבור כל קטין בשני הבתים עומד על סך של 1,700 ₪.

76. הוצאות אחזקת מדור:

לשני ההורים הוצאות בגין אחזקת המדור. האישה מעריכה את הוצאות המדור בסך של 1,993 ₪ באופן כולל, כך שבגין שיעור הוצאות מדור שני הקטינים (40%), שיעור ההוצאות עומד על סך של כ-800 ₪ (ראה סעיף ט לכתב תביעה).

77. האב צירף קבלות לכתב התביעה אודות הוצאות המדור (חשבונות ועד בית, חשמל, ארנונה ומים-נספח י' לתביעה).

78. לאור האמור מצאתי להעריך את חלקם של הקטינים בהוצאות מדורם בשני הבתים בסך של 1,600 ₪.

79. מכל הקבוע והמקובץ לעיל, הנני מעמידה אפוא את צרכי 2 הקטינים, לרבות הוצאות מדור ואחזקתו, בסך של 8,200 ₪ לחודש (3,200 ₪ מזונות + 3,400 ₪ מדור + 1,600 ₪ הוצאות מדור) ועבור כל אחד מהם 4,100 ₪.

קריטריון שלישי: יחס ההכנסות בין הצדדים-

80. כאמור לעיל, הכנסות הצדדים לצורך חישוב מזונות הקטינים הינן 6,000 ₪ (הכנסת האם) ו-8,000 ₪ (הכנסת האב).

היחס בין ההכנסות הינו אפוא 43% (האם) - 57% (האב).

82. עם זאת מצאתי להבהיר להלן כי נדרשתי לכך כי התנהלות האב היא במזומן בלבד. דהיינו לא ניתן להתחקות אחר הכנסתו המדויקת והאמתית והדיווחים למס הכנסה הם בהתאם לדבריו.

קריטריון רביעי- זמני השהות:

83. קיומם של זמני השהות הקטינים עם האב הם פעמיים באמצע שבוע וכל סופ"ש שני לרבות יום ראשון, היינו: 6 ימים מתוך 14 יום, וזמני השהות עם האם: 8 ימים מתוך 14 יום.

בחישוב חודשי: הקטינים שוהים עם האם 16 ימים בחודש ו-12 ימים בחודש עם האב.

היחס הינו 57% (האם) - 43% (האב).

חישוב המזונות בהתאם להכנסות ההורים וזמני השהיה:

84. נוכח כלל האמור לעיל, קביעת החיוב בהתאם ליחס הכנסות ההורים הינו:

$$\text{האם} - 4,100 \times 57\% = 2,337$$

$$\text{האב} - 4,100 \times 43\% = 1,763$$

85. אף צרכי כל אחד מהילדים בהתאם להסדרי השהות הינם זהים, כמפורט בחישוב כאמור בסעיף הקודם לעיל.

86. בהתאם לאמור לעיל, **על האב לשלם** לאם מזונות כפי חלקו בהתאם ליחס ההכנסות בקיזוז ההוצאות שמוציא בעת שהיית הילדים עימו:

2337 – 1763 ₪ = סך של 574 עבור כל קטין, ועבור שניהם סך של 1,148 ₪, כאשר בשיעור זה לא נכללים הוצאותיהם החריגות של הקטינים.

87. יכול ובכך מסתיימת הייתה מלאכתו של בית המשפט בחישוב שיעור המזונות הראוי עבור שני הקטינים. אלא שאין פני הדברים כך וביהמ"ש אינו נותן פסיקתו בהסתמך על חישובים מתמטיים בלבד ועליו להידרש לנסיבות המשפחה בכללותה והתרשמותו מהצדדים ומהראיות שהונחו לפניו, שאם לא כן מלאכה זו הייתה נעשית על ידי מחשבון ולא היה צורך בקיומו של הליך הוכחות וישיבתו של השופט בדין בעניינה של המשפחה שלפניו ...

88. **בנסיבות שבפניי, אין פסיקת שיעור המזונות כמפורט לעיל, חזות הכל ! ואפרט להלן.** צורפו מסרונים אשר מלמדים כי האב, הגם שמדובר באב מעורב שנוטל חלק פעיל בחיי ילדיו, לא אחת משנה את זמני השהות, מבטל, אוסף את הקטינים באיחור וכד'.

האב הבהיר כי מדובר בנסיבות חד פעמיות, אלא שלא התרשמתי כך.
לא זו אף זו. הבהירה האם כי במקרים של שביתה וימי מחלה- נותרים הקטינים עם האם כך שהאם אינה יכולה לפקוד את מקום העבודה באופן תדיר ונאלצת להיעדר ממנו.
 טענה זו נותרה ללא תגובת האב ולא הוכחשה.

89. **לא זו אף זו.** ביחס ליכולת הכלכלית- אכן, מצבו הכלכלי של האב טוב יותר ממצבה של האם, בעוד משתכר כ- 8,000 ₪ לחודש האם משתכרת כ 6,000 ₪ לחודש.

אכן שוכנעתי כי קיומה של מסיבת יום-הולדת יקרה עבור הקטין בא ורכישת סקייטבורד יקר, מלמדת על יכולת כלכלית אמידה וטובה יותר מזו של האם. דהיינו- הלכה למעשה- יכול האב לשאת מן הבחינה הכלכלית בהוצאות כבדות יותר מאלו של האם ולפנק את ילדיו (ויש לברך על כך). על כך ניתן ללמוד מהתנהלותו בכספים מזומנים בלבד, כך שלא ניתן להתחקות אחר מקורות הכספים והוצאתם! אף בחקירתו הנגדית הבהיר האיש כי אינו מקבל תלוש שכר וכי הוא מחשב את ממוצע הכנסותיו (עמי 12 לפרוטוקול הדיון, שורות 17-22).

90. כבר נפסק כי **"...עפ"י הגישה המוצגת קביעת המזונות תעשה, על דרך הכלל, אחרי איזון כולל של הכנסות המשפחה, ותביא בחשבון את נסיבותיה של המשפחה הספציפית נושא הדיון, לרבות השתכרות בני הזוג, גילאי הקטינים, רכושם של בני הזוג, המדור בו הם מתגוררים יכולתם הכלכלית הנחזית, סוג המשמורת שנקבע להורים ואופן חלוקת האחריות ההורית בפועל, תוך הקניית שיקול רחב לבית המשפט. כך אנו נמנעים משימוש בחלוקה אריתמטית ושימוש בנוסחאות קבועות, גישה אשר אולי נראית כלפי חוץ כשיוויונית אך לא פעם עלולה לפגוע בצד אשר למרות החלוקה השיוויונית הלכאורית הוא זה אשר נותן את "הטון" במישור האחריות ההורית..."** (כב' השופטות ורדה פלאוט ומיכל נדב **עמ"ש (מרכז) 50603-01-14** ל' ר ואח' נ' ד.ר, פורסם במאגרים המשפטיים [פורסם בנבו])

צא ולמד- חישוב אריתמטי אינו מבטל שיקול דעתו של ביהמ"ש ועל השופט להידרש למכלול הנסיבות ולא רק לחישוב המתמטי היבש.

91. אף לא נעלמה מעיני המלחמה הקשה אשר הייתה בין הצדדים באשר לבקשת האישה, לרישומו הקטין לבית הספר X, כאשר האב התנגד נחרצות, תוך התעלמות גמורה מרצונו של הקטין וטובתו. מלמד הדבר כי דווקא האם היא אשר יותר קשובה וערה לצרכי הקטין, רצונו וטובתו והיא ההורה העיקרי אשר קשוב יותר ורגיש באופן כולל ומלא לצרכי הקטינים

92. לאור האמור לעיל, מצאתי כי במכלול הנסיבות שהוכחו יש להפחית את שיעור המזונות שנקבע בהסכם בין הצדדים ולקבוע כי האב ישלם למזונות הקטינים, לרבות מדור והוצאותיו, **לידי האם סך של 2,200 ₪ עבור שניהם (1,100 עבור כל קטין)**

93. באשר להוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות באמצעות הביטוח הרפואי, וכן הוצאות חינוך לרבות רכישת ספרי לימוד וציוד משרדי בתחילת ובמהלך השנה, 2 חוגים עבור כל קטין, שיעורי עזר, קייטנות יחולקו בין הצדדים ביחס להכנסותיהם, קרי: **60% האב ו-40% האם**, שכן מדובר בהוצאות

שאינן תלויות שהות ועל כן יחושבו אלו ללא קשר לזמני השהות (ר' בעניין זה תלה"מ (משפחה ת"א) 13548-04-17 ת.א. נ' ק.נ., פורסם בנבו, 30.01.2018, סעיף 77 לפסק הדין).

94. תוקפו של פסק דין זה הינו ממועד מתן פסק הדין ואילך והחל מחודש יוני 2020 . עם זאת. **ככל ותלוי חוב מזונות בלשכת ההוצאה לפועל, ניתן יהא לקזז חיוב האב ממועד הגשת התביעה ועד לחודש מאי 2020.** בכל מקרה לא תשיב האישה כל סכום מזונות ששולם עבור מזונות הקטינים, שכן חזקה עליהם כי נאכלו, והשבתם תפגע בטובת הקטינים (וראה לעניין זה אף פסק הדין שניתן לאחרונה בעמ"ש (מחוזי ת"א) 2649-01-16 פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו] מיום 27.2.18).

95. נוכח האמור לעיל, נפסק כי האב ישלם למזונותיהם הקבועים של הקטינים (כולל מדור והוצאותיו) כדלקמן:

א. האב ישלם לקטינים לידי האם דמי מזונות בסך של 2,200 ₪ (עבור כל קטין) .

ב. תוקף החיוב החל ממועד מתן פסק דין זה והחל מתשלום מזונות חודש יוני 2020.

ג. דמי המזונות ישולמו ביום ה - 10 לכל חודש עבור כל חודש מראש.

ד. דמי מזונות הקטינים ישולמו עבור כל אחד מהקטינים עד יום מלאת לו 18 שנה או עד ליום סיום לימודיו בבית הספר התיכון עפ"י המאוחר מבין שני מועדים אלה.

ה. בתקופה שמסיום תשלום דמי המזונות עפ"י האמור בס"ק ד' דלעיל ועד לסיום שירות החובה הצבאי בצה"ל או השירות הלאומי של כל אחד מהקטינים (אם ישרתו בצה"ל או בשירות הלאומי), ישלם האב לידי האם שליש מדמי המזונות ובכל מקרה סכום שלא יפחת מ- 400 ₪ לחודש.

ו. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן שבסיסו מדד חודש אפריל 2020 והם יעודכנו מדי 3 חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.

ז. בנוסף לדמי המזונות האמורים לעיל יישא האב ב- 60% מהוצאות הקטינים כמפורט להלן (בכפוף להצגת קבלות או על ידי תשלום חלקו ישירות לגורם נותן השירות):

(1) הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי ו/או הביטוח הרפואי המשלים בו מבוטחים הקטינים.

(2) הוצאות שיעורי עזר, היה ותבוא על כך המלצה של המורה המקצועי ו/או מחנך/כת הכתה ו/או יועץ/צת בית הספר.

(3) הוצאות 2 חוגים עבור כל קטין, לרבות בהוצאות כל הציוד הנדרש (ככל שנדרש) לחוג.

(4) הוצאות 2 קייטנות.

(5) הוצאות חינוך הקטינים בביה"ס: אגרות רישום, סל תרבות, טיולים, תלבושת אחידה, רכישת ספרים ומחברות בתחילת שנה, וכל הוצאה אחרת שתידרש/תומלץ על ידי בית הספר, **בניכוי מענק**

החינוך שמתקבל מהמל"ל (ככל שמתקבל) עבור הקטינים.

ח. בשים לב להפרשי ההשתכרות בין הצדדים מצאתי כי **קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי בגין הקטינים ישולמו לידי האם ויתווספו לדמי המזונות.**

96. הוראות לגבי הטיפולים הרפואיים ונשיאה בתשלום – ראה להלן.

תביעת אפטרופסות בלעדית של האם

97. האם הגישה תביעתה בנדון באשר לטיפולים רגשיים עבור הקטינים. בסיכומיהם לא התייחסו הצדדים לתביעת האם אשר תלויה ועומדת, למרות שבהחלטתי מיום 14.10.2018 נקבע כי כלל התביעות נקבע להוכחות. לכאורה, זנחה האם תביעתה, נוכח החלטות ביהמ"ש מיום 4.3.2018 ומיום 12.3.2018. אלא שביום 30.4.2020 הגישה האם בקשה לפסיקת הוצאות ומתן צו קבוע לאם בלבד, בענייני חינוך וטיפולים רגשיים לקטינים, כאשר בבקשה מפרטת ומסכמת את התנהלות המשיב במהלך השנתיים האחרונות ובעת חגיגות בת המצווה של הבת. בקשתה, באותו מועד נדחתה, שכן ראיות הצדדים הסתיימו וסיכומיהם הוגשו ולפיכך יינתן פסק דין אף בנדון.

תמצית טענות האם

98. לטענת האם, יש להגביל אפטרופסות האב לעניין טיפול רגשי עבור הקטינים ויש לקבוע כי לאם תהיה אפטרופסות בלעדית וסמכות לקבלת החלטות בכל הנוגע לענייני טיפול רגשי, תראפיה וטיפול פסיכולוגי, כך שהצורך בקבלת חתימת האב- תתייתר.

99. לטענתה, אין כל שיתוף פעולה מצד האב בכל הנוגע לטיפול רגשי עבור הקטינים, ולאחר שפנתה האם לעזרת בית הספר, הסכים האב עם בית הספר אולם מיאן לחתום על הסכמתו. האב ממאן לחתום ולאפשר תראפיה וטיפול רגשי עבור הילדים ומתחילת השנה חלה הידרדרות נוספת בלימודים ואירועים חברתיים מורכבים של הבת בבית הספר. לאחרונה ובעקבות המלצת בית הספר, השמיע האב הסכמה חלקית כי יאשר את הטיפולים ובתנאי שהם דרך קופת חולים כללית. אלא שכמות הטיפולים עליהם מקבלים החזר הם מוגבלים משמעותית ומספיקים למס' חודשים מצומצם ביותר.

100. כמו כן הילדים ביקשו רכיבה טיפולית על סוסים – הם רכבו בטופן פרטי בחוות סוסים ליד הבית. האם מפנה לסעיף 13 ו-15 להסכם הגירושין לפיו על הצדדים לשתף פעולה בכל עניין רפואי או חינוכי עבור הקטינים.

עבור X ו- X ממליצה יועצת בית הספר טיפול רגשי.

תמצית טענות האב

101. האב לא מתנגד ומעולם לא התנגד למתן טיפולים לקטינים. המחלוקת היא על זהות המטפלים ועלות הטיפולים.

נוכח הקשיים הכלכליים הנובעים ממזונות גבוהים שמועברים לאם מידי חודש ורמת הכנסה מתחת למוצע במשק של האב, אשר עובד כ X – הבהיר האב כי ברצונו להסתייע בשירותי קופת חולים כללית בה הקטינים מבוטחים וזכאים לקבלת הטיפולים שם.

102. האב מציע כי ישתתף ב 20% מעלות כל טיפול במגזר הפרטי. האם אינה מוכנה לשקול כל חלופה ומתעלמת מהנסיבות לפיהן האב מקיים משמורת משותפת עמה, הכנסתו נמוכה לפיכך אינו יכול לממן טיפולים יקרים, אותם יכולים הקטינים לקבל בסבסוד קופת החולים בה הם מבוטחים.

דיון והכרעה

103. ביום 4.3.2018 ניתנה החלטתי לפיה בקשת האם להשעיית אפטרופסות האב נדחית, נוכח הסכמתו לקבלת הטיפולים הנדרשים, אלא במסגרת קופת חולים בה מבוטחים הקטינים. ביום 12.3.2018 הוחלט מפורשות כי "נוכח הסכמת האב למתן הטיפול הרגשי הרי שהטיפולים יהיו במסגרת קופת חולים..."

104. ואם בכך לא די. הרי שביום 5.9.2018 ניתנה החלטת ביהמ"ש נוכח מחלוקת נוקבת אשר נפלה בין הצדדים באשר לרישום הקטין לבית הספר ה - X- האם עתרה לרישום, בעוד האב התנגד נחרצות לרישום כאמור. לצורך כך והיות ומדובר בקטין בן X שנים באותו מועד, נקבע אף מפגש עם הקטין עצמו במחלקה לשיתוף ילדים ביחידת הסיוע, וזאת נוכח התנגדות עקבית וקשה של האב.

105. ביום 5.9.2018, 5 ימים לאחר פתיחת שנת הלימודים, ניתנה החלטה כדלקמן:
 "בהמשך להחלטתי ולאחר שנדרשתי לטענות הצדדים כמו גם דו"ח חסוי מהמחלקה לשיתוף ילדים תוך התחשבות ברצון הקטין ונוכח גילו, כמו גם והיות והדבר עולה בקנה אחד עם טובתו, ומטעמי בקשת האם, הנני מורה על רישום הקטין לאלתר לבית הספר ה- X", בחתימת ידה של האם בלבד....."

106. לאחר שנדרשתי לטענות האם והאב והראיות שהונחו בפני הרי שתביעה לשלילת אפטרופסות היא סעד גורף וקשה שאין מקום להורות עליו ולפיכך תביעת האם נדחית.

107. **ראשית** – אין כל טעם אמיתי לתביעת האם, שכן מדובר באב מעורב ואחראי שאינו מתנגד לטיפולים הנדרשים עבור ילדיו, אלא מתנגד לנטילתם לטיפולים פרטיים יקרים שאין באפשרותו לממן, כאשר ניתן לפנות לקבלת הטיפולים הללו במסגרת קופת החולים בה מבוטחים הקטינים. דהיינו- המדובר בסיבה כלכלית גרידא, כאשר האב מציע אפשרות לקבלת הטיפול במסגרת מסובסדת דרך קופת החולים. טעם זה אינו מהווה סיבה לשלילת אפטרופסות של אב!

108. **שנית**- ככל שהיו ההורים מצליחים להידבר ביניהם באופן ראוי וענייני יכולים היו להגיע לפתרון המספק את צרכי הקטינים ועונה על כלל הדרישות, ללא הגשת התביעה שבנדון.

109. לפיכך ובנסיבות שהונחו בפניי ובהמשך להחלטותיי מיום 4.3.2018 ו-12.3.2018 מוחלט כי ייקבע מנגנון ולפיו תישמר טובת הקטין, תיושם אפוטרופסות האב כהורה לילדיו וינתן טיפול מיטיב עבור הקטינים.

110. על כן מוחלט כדלקמן:

- א. כלל הטיפולים הנדרשים עבור הקטינים יינתנו במסגרת קופת החולים בה מבוטחים הקטינים.
- ב. המשך טיפול-
  - לאחר שימוצה הטיפול במסגרת קופת החולים ותסתיים מכסת הטיפולים שם, ויידרש טיפול המשך פרטי (לאחר מימוש כלל הטיפולים הניתנים במימון מופחת או נמוך של קופת החולים), הרי שעם המלצת הגורם הרפואי בדבר חיוניות המשך הטיפול הנדרש- יישאו שני הצדדים בעלות הטיפול, אף אם הטיפול הוא פרטי.
  - ג. באשר לקבלת הסכמת ההורה האחר לקבלת טיפול כזה או אחר (רגשי, רפואי וכד') - עם משלוח הודעה להורה השני בצירוף המלצת הגורם הרפואי למתן הטיפול הנדרש – וכעבור כ 7 ימים, ככל שההורה השני לא יגיש תגובה או כל הודעה- הרי שיוחזק כמי שמסכים לטיפול וההורה רשאי בחתימת ידו להידרש לטיפול עבור הקטין.
  - משלוח ההודעה יהא באמצעות מייל, או ווטס אפ.
  - הטיפול יהא במסגרת קופת חולים.
  - ככל שאין טיפול במסגרת קופת חולים ונדרשים לטיפול פרטי- יישאו הצדדים בחלקים שווים בעלותו.

סוף דבר

111. תביעת האב מתקבלת ושתי תביעות האם- נדחות.

112. נוכח דחיית תביעות האם וקבלת תביעת האב, תישא האם בהוצאות האב בסך של 4,000 ₪ אשר ישולמו לידיו תוך 60 ימים. ויובהר, ההוצאות נפסקו על הצד הנמוך מתוך הידרשות למצבה הכלכלי של האם.

113. תביעת האישה להגדלת מזונות שני הקטינים/תביעתם העצמאית, בשיעור שיעמוד על סך של 9,143 ₪ (סעיף 90 ב' לכתב תביעתה) הוא מוגזם באופן מובהק, אינו סביר וטוב היה לה לתביעה זו שלא היתה באה לעולם כלל וכלל. היעלה על הדעת כי בנסיבות אלו, בהן חולקים הצדדים זמני שהות נרחבים, קיומה של הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] אשר קובעת כי יש להידרש למצבם הכלכלי של שני ההורים, תגיש האישה תביעה עם חיוב מזונות הקטינים בשיעור כה מופרז?
סבורני כי התביעה הוגשה כתביעת נגד לתביעתו של האיש להפחתת/ביטול שיעור המזונות, והוכח כי אין בה ממש! על כן בדין יש לחייבה בהוצאות הגשתה.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את כלל התיקים אשר תלויים ועומדים

ניתן היום, י"ג סיוון תש"פ, 05 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

מירב אליהו 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)